

תת"ע 8515/05/19 - מדינת ישראל נגד חיים בשארי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8515-05-19 מדינת ישראל נ' חיים בשארי
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קליין

המאשימה

נגד

חיים בשארי

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 21.2.19 סמוך לשעה 07:35, בכביש 4 קילומטר 116.5, נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: ה"תקנות").

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

ביום 30.6.19 מסר הנאשם כפירה מפורטת. לדבריו, "הטלפון נפל מהמדף והדפתי את הנפילה שלו... לא היו דברים מעולם." (ע' 1 לפרוטוקול ש' 9-10) ובהמשך שב וטען כי הטלפון נפל מהמתקן והוסיף כי "השוטר רשם שאני דיברתי ביד שמאל. אני לא אחזתי, לא דיברתי. גם לא השתמשתי." (ע' 1 לפרוטוקול ש' 15-16). עוד ציין כי נאמר לו שהעבירה צולמה והוא מבקש לצפות בסרטון.

במעמד הכפירה הצהירה ב"כ המאשימה כי יש בידה סרטון המנציח את העבירה אולם בפועל לא הוצג לנאשם או לבית המשפט כל סרטון המתעד את ביצוע העבירה.

מטעם התביעה העיד שוטר אשר טען כי ראה בבירור את הנאשם בנסיעה אוחז טלפון שחור עם מסך מואר בלבן בידו השמאלית וראשו מוטה לכיוון הטלפון. עוד ציין השוטר כי יש לו מצלמת קסדה לתיעוד אירועים כאשר נהג מתלהם או

עמוד 1

לתיעוד מספר רכב. לדבריו העבירות אינן מתועדות. (ע' 4 לפרוטוקול ש' 12). הוא אינו זוכר מה היה לפני מספר חודשים ואינו אומר לנהג אם מצלמה דלוקה או כבויה. כאשר עומת השוטר עם טענת הנאשם כי ברכבו יש דיבורית ואין סיבה כי יאחז בטלפון, השיב השוטר "מקודם ראיתי וצילמתי אותך עם טלפון באוזן שמאל" (ע' 5 לפרוטוקול ש' 24)

תגובת הנהג בת/1 " .. הטלפון נפל, הרמתי לא דיברתי .. אני מתכחש לזה לדברי השוטר" השוטר ציין בת/2 כי הנאשם הודה שהטלפון החליק, נפל והוא הרים אותו.

בישיבת ההוכחות התברר לראשונה, כי הנאשם אשר צילם את חומר החקירה, לא קיבל את המזכר ת/2.

הנאשם הכחיש כי החזיק טלפון ביד או עשה שימוש בטלפון, לטענתו יש לו רכב חדש עם דיבורית וכי לא דיבר בטלפון ולא קרא הודעות.

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב אשר היה בנסיעה.

אין מחלוקת כי הטלפון ברכב הנאשם לא היה מונח בהתקן המאפשר שימוש בטלפון באופן יציב המונע את נפילתו. (ראה תקנה 28(ב)(2) לתקנות).

אין מחלוקת כי היה מגע בין הטלפון ליד הנאשם.

המחלוקת בין הצדדים הינה - האם הנאשם אחז או השתמש בטלפון בזמן נסיעה.

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק אשר לביצוע העבירה המיוחסת לנאשם.

השוטר העיד כי העבירות אינן מתועדות אולם מנגד טען כי צילם את הנאשם אחז טלפון בידו השמאלית ומצמיד אותו לאוזן שמאל: "מקודם ראיתי וצילמתי אותך עם הטלפון באוזן שמאל" (ראה עמ' 5 שורה 24). אף התובעת הצהירה בישיבת ההקראה מיום 30.6.19 כי ברשותה סרטון.

הסרטון לא הוצג ומשכך אינני מקבלת את גרסת השוטר. אם הנאשם אכן תועד מבצע את העבירה - מדוע לא הוצג הסרטון המהווה את הראיה הטובה ביותר לאשר התרחש באותו מועד. אם העבירה לא תועדה מדוע צויד השוטר במצלמה? הגיונם של דברים הוא כי מצלמה הנמסרת בידי שוטר מטרתה היא לתעד את העבירות ולהביא בפניי בית משפט את הראיה הטובה ביותר. לא ברורה לי התנהלות השוטר אשר עושה שימוש במצלמה רק כדי לתעד מצב בו קיימת התלהמות במפגש של שוטר ואזרח או בכדי לשמר מספר זיהוי של רכב שביצע העבירה- שימוש מצומצם זה במצלמה חוטא למטרה שלשמה נועדה המצלמה- הבאת הראייה הטובה ביותר לבית משפט.

קושי נוסף עולה מגרסת השוטר. בישיבת ההוכחות הוגש ת/2. השוטר העיד כי ת/2 נרשם במעמד רישום ת/1. בישיבת ההוכחות נודע לנאשם לראשונה על קיומו של ת/2. עיינתי בת/1 וראיתי כי השוטר סימן כי "אין המשך נסיבות

המקרה . למרות רישום זה הוסיף השוטר נסיבות בת/2. אם כן מתי נרשם ת/2? אין כל תאריך המציין את רישום ת/2-
האם נרשם מיד לאחר ביצוע העבירה או בשלב מאוחר יותר?

אני קובעת אפוא כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אחז בטלפון ביד שמאל והצמידו לאוזן השמאלית כנטען
על ידי השוטר.

די באמור כדי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

למעלה מן הדרוש אציין כי הן במעמד הכפירה והן בישיבת ההוכחות שבתי והסברתי לנאשם כי המילה "**שימוש**"
המופיעה בתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות ניתנת לפרשנות רחבה ושעה שמתקיים מגע בטלפון הרי זה עונה על הגדרת
שימוש. בישיבת ההוכחות הנאשם הדגים את המגע והניף את כף ידו - תנועה שלדבריו ביצע להדיפת הטלפון. (ע' 7
לפרוטוקול ש' 32). לאחר שנתתי דעתי לגרסת הנאשם אני קובעת כי הדיפת הטלפון במקרה שבפניי וכפי שהדגים
הנאשם אינה עונה על כוונת המחוקק של "**שימוש**" בטלפון כאמור בתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות.

בשולי הדברים אציין כי שימוש בטלפון במהלך נהיגה ייעשה רק באמצעות דיבורית כאשר הטלפון מונח ברכב באופן יציב
המונע את נפילתו. נפילת טלפון במהלך נהיגה יכולה לגרום להיסח הדעת. לא מצאתי מקום להרשיע את הנאשם
בתשתית עובדתית חלופית שעה שלא נתבקשתי ע"י התביעה ואף הנאשם לא הוזהר.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

מועד הדיון הקבוע ליום 23.10.19 - מבוטל.

המזכירות תעביר העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתל-אביב, תוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.